

Jest najcenniejszym zabytkiem Staszowa. Jego powstanie datuje się na XII w. Po najstarszym drewnianym kościele nie pozostał niestety żaden ślad - został on spalony w 1241 r. przez Tatarów. Na miejscu wcześniejszego kościoła, w latach 1342-1343 wybudowano nowy, murowany kościół z kamienia i cegły (otynkowany z wyjątkiem ciosowej kaplicy) w stylu gotyckim: kościół św. Bartłomieja. Fundatorką kościoła była ówczesna dziedziczka Staszowa, Dorota Tarnowska. W połowie XVII w. kościół przekształcono. Około 1610 r. dostawiono wieżę, a w latach 1613-1618 Kaplicę Matki Boskiej Różańcowej, zwaną także Kaplicą Tęczyńskich. Około 1625 r. zostało przebudowane wnętrze wraz z założeniem nowych sklepień i podziałów.

W ciągu wieków świątynia była wielokrotnie przebudowywana i remontowana, w związku z czym obecna forma budynku nie przypomina jej pierwotnej, gotyckiej konstrukcji. O pierwotnym kształcie świadczyć mogą jedynie wysokie przypory oraz wyraźnie rysujący się podział na nawę główną i prezbiterium. Wewnątrz kościoła znajduje się unikatowy fresk ze św. Bartłojem obdartym ze skóry. Warte uwagi są również bogate sztukaterie w prezbiterium, pochodzące z XVII w. Są one prawdopodobnie dziełem znanego rzeźbiarza - Falconiego.